From: Bestuur Stichting het Vrouwencentrum Zwolle
To: Raadsgriffie
Subject: Inspraak 2 november 2026
Date: maandag 2 november 2026 09:44:09

Stichting Het Vrouwencentrum Zwolle – november 2026

Geachte voorzitter, leden van de gemeenteraad,

Op 2 juli van dit jaar deed de rechtbank Overijssel hier in Zwolle een ingrijpende uitspraak. Een vrouw werd door haar ex-partner acht keer neergestoken. De rechtbank sprak expliciet over onvoltooide femicide.

Uw raad nam eerder unaniem de motie 'Herken rode vlaggen en stop femicide' aan. Een belangrijke stap, maar vandaag wil ik uw aandacht vragen voor iets wat vaak onderbelicht blijft: wat gebeurt er met vrouwen nadat zij uit een gewelddadige of controlerende relatie zijn gestapt?

Stelt u zich eens voor dat u jarenlang bent gecontroleerd, gekleineerd, vernederd, gemanipuleerd en geïsoleerd. Dat iemand bepaalt wat u draagt, met wie u omgaat, wat u zegt en zelfs wat u over uzelf mag denken. Dat u voortdurend op uw hoede bent, bang om iets verkeerd te doen, en langzaam het vertrouwen in uw eigen gevoel, gedachten en keuzes verliest. Soms gaat dit gepaard met bedreiging, seksueel, fysiek of financieel geweld. En dan stapt u uit die relatie. U bent misschien fysiek veilig, maar vanbinnen is de schade enorm. U moet opnieuw ontdekken wie u bent, wat u wilt en wat u zelf kunt. Dat gaat gepaard met angst, schaamte, schuldgevoel, verwarring, eenzaamheid en trauma. Vaak is het sociale netwerk verdwenen en is de weg naar passende hulp ingewikkeld. En juist op dat moment wordt er van vrouwen verwacht dat zij hun leven weer zelfstandig oppakken, terwijl zij zichzelf jarenlang stukje bij beetje zijn kwijtgeraakt.

Precies voor deze vrouwen hebben wij Stichting Het Vrouwencentrum Zwolle opgericht. Een veilige, laagdrempelige plek waar vrouwen zonder verwijzing of indicatie terechtkunnen. Waar ze niet meteen hun verhaal hoeven te vertellen, maar eerst gewoon mogen zijn. Wat wij terugkrijgen van vrouwen is dat zij zich eindelijk begrepen voelen. Dat ze met iemand kunnen praten die hun verhaal herkent, zonder oordeel. Vanuit dat vertrouwen zien wij vrouwen stap voor stap opengaan, deelnemen aan activiteiten, nieuwe contacten leggen en langzaam weer de regie over hun leven terugpakken.

De behoefte groeit. In onze eerste maand ontvingen wij vijf hulpvragen, in oktober waren dat er al dertien. Inmiddels hebben wij twintig vrijwilligers en via samenwerkingen met RIBW en Wachtkracht krijgen wij nog meer vrijwilligers en ervaringsdeskundigheid te kunnen inzetten. Maar deze groei kunnen wij niet uitsluitend met vrijwilligers opvangen. Goede nazorg vraagt ook om professionele

coördinatie, deskundige begeleiding en continuïteit.

En daar lopen wij tegen een uitdaging aan. Wij begrijpen dat de beschikbare middelen binnen de sociale basis grotendeels zijn verdeeld en dat bij financiering wordt gekeken naar organisaties met een langer bestaansverleden. Maar hoewel onze stichting nieuw is, is de kennis en ervaring dat niet. Achter dit initiatief zit ruim tien jaar professionele ervaring in het sociaal domein, met huiselijk geweld, intieme terreur en complexe hulpvragen. De organisatie is nieuw, maar de deskundigheid is aanwezig en de hulpvragen zijn er nú.

Wij vragen de gemeente dan ook niet om opnieuw te onderzoeken óf er behoefte is aan nazorg. Die behoefte zien wij dagelijks. Wij zoeken concrete financiële ondersteuning om professionele coördinatie en begeleiding mogelijk te maken, zodat wij ons centrum verantwoord kunnen voortzetten en verder kunnen ontwikkelen. Wij zoeken geen volledige financiering van onze stichting, maar een eerste bijdrage waarmee we de noodzakelijke uren kunnen bekostigen en daarnaast verder kunnen bouwen aan duurzame financiering.

Daarom is mijn vraag aan u vandaag heel concreet: **als de bestaande subsidiemiddelen al zijn verdeeld en wij als nieuwe stichting nog niet binnen de gebruikelijke kaders passen, welke mogelijkheden ziet u dan om ons nú te ondersteunen?** Welke ruimte is er voor een tijdelijke bijdrage, overbruggingsfinanciering of een andere passende oplossing? En bent u bereid om samen met ons te kijken hoe we dit kunnen realiseren?

U heeft als raad uitgesproken dat u geweld tegen vrouwen wilt aanpakken. Maar vergeet alstublieft niet de vrouwen die het geweld hebben overleefd en daarna hun leven opnieuw moeten opbouwen.

Want een relatie verlaten is één stap. Jezelf terugvinden na jarenlang geweld en controle is een heel andere.

En precies daarvoor zijn wij er.

Dank u wel.

Sanja Zijlstra van Stichting het Vrouwencentrum Zwolle